

Nr 64.

Av herr **Gustafsson, Karl, m. fl.**, om återupprättande av lantbrukskonsulentbefattningen i Berlin.

Sedan den 1 juli 1924 har lantbrukskonsulentbefattning i Berlin icke varit tillsatt och medel för uppehållande av sagda befattning ha icke heller sedan dess varit tillgängliga under vederbörande anslag.

Såsom skäl för denna vakanssättning åberopades i statsverkspropositionen till 1924 års riksdag den större vikten att avse medel för inrättande av en lantbrukskonsulentbefattning i Riga. Posten i Berlin ansågs med hänsyn till tillbakagången i vår export i Tyskland *tillsvidare* kunna lämnas obesatt. Jordbruksutskottet följde visserligen detta Kungl. Maj:ts förslag, men uttalade därvid, att utskottet icke förbisåge, »att i händelse av en gynnsam utveckling av förhållandena i Tyskland en konsulentbefattning därstädes snart nog kunde visa sig åter erforderlig». Vid ärendets behandling i riksdagens kamrar framhöllo åtskilliga talare betänkligheter mot indragningen av konsulentbefattningen ifråga, särskilt med hänsyn till att en ljusning i ekonomiska förhållandena i Tyskland redan då var märkbar. Det övervägande intresset för att få den nya konsulentbefattningen i Riga i hamn fällde emellertid utslaget.

Såsom bekant har sedan dess en stabilisering av Tysklands ekonomiska liv ägt rum, vilket även tager sig uttryck i en ökad köpkraft. Exporten av lantbruksprodukter har till följd härav betydligt stigit och torde redan närma sig den, som fanns före kriget. Näst England är Tyskland nu den största köparen av svenska lantbruksprodukter. Under sådana förhållanden torde det vara på hög tid att denna konsulentbefattning återupprättas för att de svenska exportintressena må kunna rätt tillvaratagas. Betydelsen härav torde knappast behöva närmare utvecklas.

Under nionde huvudtiteln, punkt 86, har upptagits ett extra anslag av 37,000 kronor till uppehållande av en mejeri- och lantbrukskonsulentbefattning i London samt en konsulentbefattning i Riga för tillvaratagande av det svenska lantbrukets och fiskets samt därmed sammanhängande intressen i Estland, Lettland, Litauen och Polen.

För lantbrukskonsulenten i Berlin beräknades tidigare ett arvode av 9,000 kronor samt för expens och resekostnader 5,000 kronor. Då en höjning av avlöningen för sagda befattning med hänsyn till de stegrade levnadsomkostnaderna i Tyskland torde vara nödvändig, synes — i likhet med vad som tillämpats beträffande konsulentbefattningen i London — denna löneförhöjning böra utgå i

form av extra ortstillägg. Beloppet av denna förmån torde böra sättas till 2,000 kronor. Expensutgifter och resekostnader för befattningen torde nu icke böra sättas lägre än 6,000 kronor eller samma belopp som för sådant ändamål står till förfogande för konsulenten i Riga. Kostnadsökningen skulle alltså uppgå till $(9,000 + 2,000 + 6,000 =)$ 17,000. Ifrågavarande anslag torde alltså böra höjas till $(37,000 + 17,000 =)$ 54,000 kronor.

Under åberopande av det ovan anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte till uppehållande av en mejeri- och lantbrukskonsulentbefattning i London samt en konsulentbefattning i Berlin och en i Riga för tillvaratagande av det svenska lantbrukets och fiskets och därmed sammanhängande intressen i Tyskland, respektive Estland, Lettland, Litauen och Polen anvisa för budgetåret 1926—1927 ett extra anslag av kronor 54,000.

Stockholm den 20 januari 1926.

K. J. Gustafsson.

Åke Ingeström.

J. B. Johansson.
Fredrikslund.

Jöns Jönsson.

Erik Abrahamsson.

Nils Ant. Nilsson.

Elof B. Andersson.